

af Labuan og Sarawak (Australien) Rev. W. Robert Mounsey: „Jeg skrev under paa en Adresse om Kvinders Stemmeret for 10 Aar siden i Sydney, og jeg er glad ved, at jeg gjorde det.

.... *En stakkels Missionsbiskop ser Spørgsmaalet i hele sin sørgelige Virkelighed og undres over, om det kristne England i Grunden er mere retfærdigt, end de Hedninger, han kender.*“*)

Det er sandt, at mange Kvinder endnu ikke ønsker Stemmeretten. Jo, men mange Slaver raabte i gamle Dage op imod deres Befrielse, og mange Kvinder i Indiens Zenanaer betragter endnu deres Fangenskab som en Hæder og Ære. — I den gamle indiske Lovbog, Manus Bog, staar bl. a.: „Det er ikke en Synd, der medfører Tab af Kaste, at sværge falsk over for en Kvinde“. Det lader heller ikke til at være Synd i engelsk Politik. I 1884 forpligter over 100 Rigsdagsmænd sig til at stemme for en Tilføjelse i Valgloven, der vilde give Kvinderne Stemmeret. Men de stemte imod den efter Mr. Gladstones Anvisning, og beholdt alligevel deres Mandater**). Manu siger ligeledes: „Stol paa en Tyv, en Morder, en Barbar, men stol aldrig paa en Kvinde“. Dette anføres undertiden som Bevis paa, hvor langt Hinduismen staar under Kristendommen, men her siger vi jo i Gerningen: „Stol paa en tidligere Lovovertræder, stol paa en Mand, som ved sit umoralske Liv har saaet Sygdom og Død blandt Hustru og Børn, stol paa en Udlænding, der har faaet Indfødsret, men stol aldrig paa

en Kvinde“. — — Strider det ikke næsten mod Moralen, at vi i et saakaldt kristent Land, hvor vi dyrker den Gud, hos hvem der ikke er Personsanseelse, i den Grad sætter fysisk Kraft i Høj-sædet, at vi vælger at lade os regere udelukkende af det Køn, der som Køn, saa langt fra at frygte Gud mest, begaar 5 Gange saa mange Forbrydelser som det andet, drikker mere, spiller mere, bander mere, og som ifølge 7 af 11 fremragende juridiske Autoriteters Udtalelser overfor Skilsmisedomstolen er saa skrøbelige i moralsk Henseende, at man er absolut nødt til at bære over med dem? Har den hjemlige Kirke haandhævet den kristne Moral? Er dens Hænder rene? Har Kirken protesteret, hvor den burde protestere, eller har den, samtidig med at den i de hedenske Lande har pralet med den Frihed, Jesus Kristus bringer, ved Tavshed lukket Øjnene for Frihedshindringerne hjemme, hvorved Kvinderne er bundne saaledes, at de ikke kan tjene deres Slægt enten ved lovligt Forsvar af de fattige og undertrykte, ved Deltagelse i Lovgivningen, eller paa andre Maader? Har den ikke snarere tilladt, at man lagde paa hendes Skuldre Byrder tungere, end hun kunde bære?

— — Hjemme har vi Tusinder af dygtige, dannede og troende Kvinder og Mænd, der i stor Udstrækning elsker deres Næste som dem selv, og som i den Grad hungre og tørste efter Retfærdighed i det borgerlige Liv, at de er villige til at døje det utrolige af Slid, Forhaanelse og Lidelse for at naa deres Maal. Hvorledes stiller de sig til Østens Kvinde? De undersøger

*) Alle Udhævelserne er af os. Red.

**) Læs Stykket i „Brudte Løfter“ i dette Blads Nr. 6 1910, Red.